காரைக்காலம்மை சரிதை

[illegible]
No. 16
[illegible]
காரைக்கால்

உ

முகவுரை.

சிவனடியாராகிய அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களில் காரைக்காலம்மை என்பவர் ஒருவர். இவரது இயற்பெயர் புனிதவதியார்; வைசிய ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்; கல்வியறிவொழுக்கங்களுடன் மிக்க சிவபக்தியும் வாய்ந்த ஸ்திரீரத்தினம்; சிவபிரானால் 'அம்மையே!' என்று அழைக்கப்பெற்றவரென்றால், இவரது பெருமையைக் குறித்துச் சொல்வதேன்? இவர் பாடியருளிய பிரபந்தங்கள் பதினோராந்திருமுறையில் இரண்டாம் வரிசையிற் சேர்ந்துள்ளன. இவர் இயற்றியருளிய பிரபந்தங்கள்:—1. திருவாலங்காட்டு மூத்ததிருப்பதிகங்கள் இரண்டு, 2. திருவிரட்டைமணிமாலை, 3. அற்புதத்திருவந்தாதி என்பன.

இவர், சிவனடியாரை வழிபட்டு முத்திபெற்ற நாயன்மார் பத்தொன்பதின்மரில் ஒருவர். இச்சரித்திரத்தினால், நம் தமிழ் நாட்டில் கல்வியறிவொழுக்கமும், ஈச்வரபக்தியும், கவிபாடுந் திறமுமுடைய பெண் மக்கள் இருந்தனரென அறியக்கிடக்கின்றது.

இவரது சரித்திரம், சிறப்பாகச் சேக்கிழார் நாயனார் செய்யுளாக இயற்றிய திருத்தொண்டர் பெரிய புராணத்தில் இனிதாக உள்ளது; அனைவரும் இனிது அறிந்து கொள்ளக்கூடுமென்ற நோக்கங்கொண்டு, அஃது ஆங்குள்ளவாறே வசன நடையில் எழுதப்பட்டது. இந்நூலைப்படித்தால் பெண்பாலாரெல்லோரும் கற்பொழுக்கத்தையும் கடவுட்பக்தியையும் பெறு

வரென்பது திண்ணம். சிறுவர் சிறுமியாரனைவருமே இதனைப் படிப்பதனுல் நலம்பெறுவரென்னும் நோக்கத்துடனே இந் வெளியிடப்பட்டது.

இந்நூலானது வேலூர் வூர்ஹீஸ் காலேஜ் தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் காலஞ்சென்ற ஸ்ரீ பு. க. ஸ்ரீனிவாஸாசாரி யாரவர்களால் இயற்றப்பட்டது. முதற் பதிப்பு வெளிவந்த சொற்ப காலத்திற்குள்ளேயே செலவாகி விட்டபடியால், இப் போது இரண்டாம் பதிப்பு சில திருத்தங்களுடன் வெளியிட் டுள்ளோம். தமிழ் மக்கள் எம்மை ஆதரித்து மேன்மேலும் எமக்கு ஊக்கத்தை அளிப்பார்களென நம்புகின்ருேம்.

வி. என். சாமராவ் அண்ட் கம்பெனி.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

முன்னுரைப் பாயிரம்.

"பாயிர மில்லது பனுவ லன்றே" என்னும் நூற்பாவ கவற்கிணங்க இந்நூற்கோர் பாயிரம் உரைக்கும் பொறுப்பு என்பேற் சாரலாயிற்று. "காதலித் தறஞ் செய்வோர்க்குக் கவசமும் கண்ணுமாகி, எதிலர்க் கிடும்பையாகி இறைஞ்சினர்க் கின்பமாகி, ஆதுலர்க் கன்னையாகி, அரனடிக் கன்புமிக்கார்' பூதலத் திறைவ ளுனை பொதுவற நடாத்திப் பொன்றுப், புக" ழினைப் பெற்றுள்ள ஸ்ரீதத்தனுர்க்கு அருமகவாய்த் தோன்றி, கற்பு நெறிவழாது பொற்புற இல்லறமியற்றி, அரனடியார்க்கு ஞானவமுதுடன் நயந்தமுது நுகர்வித்து அரனடியகலாவாறு அருள்பெற்று ஆலங்காட்டினில் அமலனடியில் அமர்ந்து இனிது வீற்றிருக்கும் புனிதவதியார் என்னும் புண்ணியவதி யாம் காரைக்காலம்மையாரின் சரிதையை ஆசிரியர் இனி துவிளக்கித் தெள்ளிய தமிழில் உரைநடையாய் எழுதியுள்ளார்.

கொய்தமலர் மணமற்றிருக்கலாம்; சமைத்த வஸ்து சார மற்றிருக்கலாம்; வர்ணித்த சித்திரம் அழகற்று மிருக்கலாம்; ஆனால், 'வல்லவர் கையில் புல்லும் ஆயுதம்' என்பது வாய்மை. இயற்கையிலேயே பக்தியினை விளைவிக்கும் மாண்பினைப் பெற்ற அணங்காம் காரைக்கால் அம்மையின் சரிதையைப் படிக்குந்தோறும் மேன்மேல் பக்தியைப் பெருக்குமாறும் உழைக்காணுக்கு இடையறுத்தொண்டு செய்யுமாறும், கற்பு நெறி மாண்பைத் திகழ விளக்குமாறும், மதுரமிக்கொழுகுறி படி எழுதியுள்ளது, ஆசிரியரின் கல்வித்தேர்ச்சியையும் கற்றந

தனுலாகிய ஒழுக்கத்தினையும் நன்கு பொலிவுற விளக்குகின்றது.

இந்நூலாசிரியர் வைணவமதப் பற்றுடையராயினும், பல நதிகள் பற்பலவாறு போயினும் கடையில் அவை சாகரத்தைச் சாருந்தன்மையைப்போல் இறைவன் பற்பல நாமங்களைப்பெற்றிருப்பினும் எத்தெய்வத்தைப் பற்றிய வணக்கமும் இறுதியில் அம்மாதவனையே அடைகிறதென்று கோஷிக்கும் வேதாந்த முடிபை மேற்கொண்டு தக்காங்கு மதத்துவேஷமின்றி வரைந்துள்ளது போற்றத்தக்கதே. குடதிசை நூலார் போக்கிலேயும் நாகரிகத்திலேயும் காலங்கழித்து இயவுள் தன்மையடையாதவராய் வாணளை வீணாளாய்ப் பாழ்படுத்தும் நம்மனோர் பலர்க்கு அறிவுச்சுடர் கொளுத்தி ஊற்றுநீர்ப்போலத் தெய்வசிந்தை உள்ளத்தின்கண் சுரக்குமாறு எழுதியுள்ளமையால், ஆசிரியரது ஆழ்ந்த கருத்துப் புலனாகின்றது. சிலர் நூல்களின் பெயர்களைப் பகட்டாய்க் காட்டி, அரும்பொருள் உண்டென்று ஆவலுடன் கற்குங்கால் அறுதியில் அங்கொன்றும் இல்லையென்று வெறுக்கும்படி எழுதியுள்ளார்கள். அங்ஙனமின்றி, இந்நூல் சுவையுடன் உள்ளமையால், அன்பர்கள் இத்தகைய துறையுடைய நூல்களை ஆதரித்து வருவார்களேயாயின், மலர்மிசை யேகினவனுடைய மாணடியைச்சார்ந்து நிலமிசை நீடுழிகாலம் வாழ்ந்து வருவார்களென்பது திண்ணம்! திண்ணம் !!

காஞ்சிபுரம் - வாசுதேவ ஐயர்.

காரைக்காலம்மை சரிதை

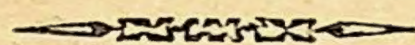
வி. என். சாமராவ் அண்ட் கம்பேனி

மதராஸ்

காபிரைட்] 1927 [விலை அணா 3.

கடவுள் துணை.

காரைக்காலம்மை சரிதை.

நிலவளம் ஜலவளம் முதலிய பல வளங்களும் நிறைந்த அழகிய காரைக்கால் என்னும் செழுநகரமொன்று சோழமண்டலத்தில் உள்ளது. அது, பெருமைமிகுந்த தருமவழியில் நின்று சத்தியத்திற் சிறிதேனும் குறைவில்லாத சிறந்த பெரிய வைசியர்களது குலத்தால் பொலிவுபெற்று ஓங்கிய பட்டணமாகும். மரக்கலங்கள் நிறைந்த கடற்கரையிலுள்ள துறைமுகப்பட்டினமாகிய காரைக்காலில் வணிகர்குலத்திற்குத் தலைவரும், அன்பு, அருள், வாய்மை, அறிவு, ஒழுக்கம், ஈகை, சிவபக்தி முதலிய குணங்களனைத்திலும் மேம்பட்டு விளங்குபவருமாகிய தனதத்தனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். கனதனம்படைத்த அத்தனதத்தனாரது தவத்தினால், அவரிடத்தில் இலக்குமிவந்து அவதரித்தாள் என்று சொல்லும்படி, விளங்குகின்ற மிக்க அழகு பொருந்திய ஒரு பெண்மணி பிறந்தாள். அக்குழந்தைக்குத் தந்தையார் புனிதவதியென்று நாமகரணஞ்செய்தார். வர்த்தகரது பெரிய குலம் விளங்கும்படி புனிதவதியார் வந்தவதரித்தருளிய பின்பு, ஆபரணங்கள் அணியப்பெற்று விளங்குகின்ற மெல்லிய பாதங்கள் தள்ளாட்டமடைந்து

அசையும் நடையையுடைய குழந்தைப்பருவத்திலே யே, பரமசிவனது திருவடிகளுக்குத் திருத்தொண்டு களைச் செய்து பழக்கமுற்றுவருகின்ற சிறப்பைப் பொருந்துவதற்குரிய தணிதலில்லாத மிக்க பக்தியா னது மனத்திற் பெருக, பொருளுணர்வதற்கு அரிய பெரிய குதலைச் சொற்களைப் பேசிவந்தார். மிக்க உயர்வுற்ற உறவினர் பலரும் உள்ளம் உவக்கும்படி, நடக்கின்ற அவ்வப்பருவங்களிற் செய்ய வேண்டிய சிறப்புமிகுந்த சுபகாரியங்களை யெல்லாம், செல்வம் மிக்க தந்தையாகிய தனதத்தனார் அன்போடு செய் தார். ஸ்திரீரத்தினமாகிய அவர், இளம்பிறைபோல வும், அழகின்கொழுந்து உருவெடுத்து எழுந்து விளங் குவது போலவும், 'நாளொருமேனியும் பொழுதொரு வண்ணமு' மாக, தந்தை தாயர் சீராட்டிப் பாராட்டி வளர்க்க, ஈச்வரனிடத்தில் தங்கிய பக்தியோடு வளர் வாராயினர். அவரது அழகையும், அறிவையும், நற்கு ணநற்செயல்களையும், அருமை மழலை மொழியையும் கண்டு கேட்ட பிறரும், மகிழ்ந்து அவர்பால் அன்பு மிக்கு உருகுவாராயினர்.

> "தம்மிற் றம்மக்க ளறிவுடைமை, மாநிலத்து
> மன்னுயிர்க் கெல்லா மினிது."

என்பது பொய்யாமொழியன்றோ?

அவர், விளையாட்டுக்களிற் பழகுகின்ற பேச்சுக் களிலெல்லாம் தேவர்பெருமானாகிய பரமசிவனது திருநாமங்களும் திருவார்த்தைகளும் பொருந்திவரப் பழகியும், தொண்டர்கள் எழுந்தருளினால் அவர்களைத் தொழுதும் வருவார். கல்வி கேள்விகளில் மேம்பட்டுக் குணம் பெருகியிருக்கும் இவர், செவிலித் தாயர்களும்

தோழிகளும் வளர்க்க வளர்ந்து, திருவுருவம் பொலிவுற யௌவனகாலத்தை அடைந்தார். சாமுத்திரிக நூலில் வல்லவர்கள் நல்லவையென்று உரைக்கிற லக்ஷணங்கள் நிரம்பப்பெற்றுப் பெருகுகிற மிக்க அழகு மேன்மேலும் சிறப்புமிக்கு வருகிற பெருமையால், அகத்தினின்றும் வெளியிற் போகலாகாத பருவத்தில், இவர்களுடைய குலத்திற்கு ஏற்ற தொன்று தொட்டுவரும் வம்சத்திற் பிறந்த வணிகர்கள், இக்கன்னிகையைக் கல்யாணம் பேசுவதற்குத் தொடங்கினார்கள். கடற்கரையிலுள்ள நிறைவளமுள்ள நாகபட்டினத்தில், நிதிகட்கு ஈசனாகிய குபேரன்போல இவ்வுலகத்தில் நிதிபதியெனப் பெயர்பெற்றுப் பெருமையுற்ற புகழோடுகூடிய வணிகர், தாம்பெற்ற உயர்ந்த மைந்தனுக்குப் புனிதவதியை மணத்துக்குரிய மகளாகப் பேசிவருவதற்குத் தமது வளநகரிலிருந்து, மாடமாளிகை கூடகோபுரங்கள் நிரம்பிய காரைக்காலுக்குத் தூது விட்டார். தூதாக வந்த பேரறிவையுடையவர்கள், மணத்தைக்குறித்துப் புனிதவதியாரது தந்தையாராகிய அந்தத் தனதத்தனாரது மனையிற் புகுந்து, அவரைக் கண்டு, 'நீர் தவத்தாற் பெற்ற பொற்கொடியும் மின்னற்கொடியும் போன்ற புனிதவதியை, நிதிபதி மைந்தனாகிய பரமதத்தனுக்கு, நமது தொன்றுதொட்டுவரும் குலத்தின் முறைமைக்கு ஏற்க மணம்புரிந்து கொடுப்பீராக' என்று சொன்னார்கள்.

அத்தனதத்தரும், தமது குல முறைப்படி மணம்புரிந்து கொடுக்கச் சம்மதித்து விடை கொடுக்க, அவர்கள் சென்று நாகையைச் சேர்ந்தார்கள். அவர்களது சொல்லைக்கேட்ட நிதிபதியும், மிக்க சிறப்பைப் பெற்

றவர்போலக்களிப்புற்று, தம் ஒப்பற்ற சிறந்த குமாரனாகிய பரமதத்தனுக்குச் செல்வம்மிகுந்த சுற்றத்தாருடன் களிகூர்ந்து விவாகம் நிறைவேற்றுதற்காகச் செய்யவேண்டிய தொழிலை மேற்கொண்டார். நிதிபதிமுதலியவர், இவ்வாறு தனதத்தர் மனத்தை இசைந்த நாளே, சுற்றத்தார் யாவருக்கும் திருமணத் திருமுகம் செல்லவிட்டு, மங்கல தினம் சமீபிக்க, மணவினைக ளெல்லாவற்றையும் பொருந்தச் செய்து, மணமாலையைச் சூடிய மகனையும் கல்யாணத்துக்கு உரிய ஆபரணங்களினால் அழகு விளங்கச் செய்து, பெரிய முரசம் முதலிய வாத்தியங்கள் மிகுந்து ஒலிக்க, காரைக்கால் நகரத்துக்குப் போய்ச் சேர்ந்தார்கள் ; அங்ஙனம் போய்ச் சேர்ந்து, ஒன்றன்மீது ஒன்றாக உபரிகைகள் அடுக்கிக் கட்டிய அழகிய தனதத்தனாருடைய வீட்டிற் புகுந்து, நூல்களிற் கூறிய முறைப்படி விவாக காரியங்களைச் செய்தமைத்து, தளிர்போலும் மெல்லிய அடியையும் மெல்லிய புன்சிரிப்பையும் முத்துப்போன்ற பற்களையுமுடைய மயில்போலும் சாயலுள்ள புனிதவதியாரை, மணமாலை தரித்த பரமதத்தனுக்கு, களிப்பு மிகுந்து சுற்றத்தார் போற்றக் கல்யாணம் செய்தார்கள். மங்கலமாகிய மணவினைகளைச் செய்து முடித்து இனிதாக இருக்கும் நாளில், தனதத்தர் தங்கள் குடிக்குப் பெறுதற்கரிய ஒரே பெண்ணாதலால், அவள் நாகபட்டினத்திற்குச் செல்லாமல் கணவராகிய பரமதத்தருடன் அங்குப் பொருந்தி இனிதாக இருக்கும்படி தமது மனைக்குப் பக்கத்தில் அழகிய மாடமாளிகையைக் கட்டினார். தனதத்தர் தம் மகளைக் கொடுக்கும்போது அளவற்ற திரவியத்தைச் சீதனமாகக் கொடுத்ததினால், நிதிபதியின்

புத்திரராகிய பரமதத்தரும், மிக்க ஆசையோடு, தாம் தங்கும் மனையைச் செல்வத்தாற் பெருகச் செய்து, சீதனமாகக் கிடைத்த பொருளை விருத்தி செய்வதில் முயற்சி புரிதலை மேற்கொண்டார்.

அப்பரம தத்தரது இல்லற வாழ்க்கைக்கு அருமையான துணையாய் அமைந்த புனிதவதியாரும், பரமசிவனது அழகிய பாதங்களில் மிக்க பக்தியினால் உண்டாகிய ஆசையானது சிறிதும் ஒழித லில்லாமல் மிகவும் ஓங்க, துறந்தவரை உபசரித்தல், தரித்திரர்களிடத்தில் அருளுடைமை, வாழ்க்கைக்கு வேண்டும் பொருளை அறிந்து காப்பாற்றி வைத்தல், உணவு சமைத்தலில் வல்லமை முதலிய இல்லறத்திற்கு உரிய நற்குண நற்செய்கைகளெல்லாம் தவறாமலிருக்கும்படி அகத்தில் பழகுவாராயினர். பரமசிவனது தொண்டர்கள் வந்தடைந்தால், சிறந்த அமுதம் போன்ற இனிய உணவை அளித்தும், செம்பொன்னும் நவரத்தினங்களும் நல்ல ஆடையும் முதலான பொருள்களில் தமது அன்பினால் அவ்வடியார்களுக்குத் தக்கபடி விருப்பமுற்றவைகளைக் கொடுத்தும், தேவாதி தேவனாகிய பரமசிவனது திருவடிகளின்மீது பக்தி ஞானம் மேவிட இல்லறம் நடாத்தும் நாளில், தரும மார்க்கத்தில் நடக்கிற பரமதத்தருக்கு ஒப்பற்ற இரண்டுமாம்பழங்களை அவரைக் காண வந்தடைந்தவர்கள் சிலர் கொடுத்தார்கள். அவர் அப்பொழுது அம்மாம்பழங்களை வாங்கிக்கொண்டு, அவர்கள் குறைபட்டு வேண்டும் பொருள்களைக் கொடுத்து, 'இக்கனிகளை நமது இல்லத்தில் உள்ள மனைவியின் கையிற் கொடுங்கள்' என்று கூறினார். "கற்புடுத்து அன்புமுடித்து நாண்மெய்பூசி,

நற்குண நற்செய்கை பூண்ட"வராகிய புனிதவதியார், பர்த்தாவாகிய பரமதத்தர் வரவிடுத்த இரண்டு பழங்களையும் கைக்கொண்டு வீட்டிற்குள் வைத்தனர்.

பின்பு, சிவபிரானது சிறந்தஅடியாரொருவர் பசியால் உணவின்மீது மிகவும் அவாவுற்று அவ்வீட்டில் நுழைந்தார். புனிதவதியார், பரமசிவனது உண்மையடியாரது தன்மையை நோக்கி, சிவபிரானது திருத்தொண்டரைப் பசிதீர்ப்பேன் என்று அன்பு பொருந்தி, திருவடிகளை விளக்க முதலில் நீரைக் கொடுத்து, பாத்திரத்தை வைத்து, குற்றமற்ற நல்ல விருந்தாக இனிமையான அன்னத்தை உண்பிப்பாராயினர். அப்பொழுது கறியமுது சமைக்கப்படாமையால் உதவாமல் திருவமுது மாத்திரமே உதவ, புனிதவதியார், சிவபிரானது திருத்தொண்டரே பெறுதற்கு அரிய விருந்ினராய் வந்தடைந்ததால் இதற்கு மேற்பட்ட பேறு வேறு இல்லையென்கிற அறிவைஉடையவராய், அத்தொண்டர் திருவமுது செய்வதற்கு வியஞ்சனத்தை விரும்பித் தேடுவாராயினர். முன்னே கணவரால் வைக்கவென்று அனுப்பப்பட்டுத் தம்மிடத்திலிருந்த இனிய சுவையுள்ள மாம்பழங்களிரண்டில் ஒன்றை எடுத்துக்கொண்டு, அடியார்க்குத் திருப்தியுண்டாக்கப் பெறுவோமென்று கருதியதனல் மனமகிழ்ச்சிகொண்டு, மிகவும் விரைவாக வந்து சேர்ந்து, பரிகலத்திற் பரிமாறி, அல்லலை அகற்றுகிற அமலனது அடியவரை அமுது செய்வித்தார். கிழப்பிராயத்தால் உண்டாகிய மிக்க தளர்ச்சியினுலும், உணவின் மீது முதிர்ந்து கிளம்பிய விருப்பமாகிய பசித்தீயினது கொடுமையினுலும் சோர்ந்துவந்த சிவனடியார், வாய்ப்

பான இன்சுவையுள்ள அன்னத்தை மாங்கனியோடு இனிமையாகத் திருவமுது செய்து, புனிதவதியாரது அன்பின் செய்கைக்கு உள்ளம் உவந்து எழுந்தருளினார்.

அவ்வடியார் சென்ற பின்பு, அகத்துக்கு அதிபதியாகிய பரமதத்தர், நடுப்பகலில் தம் மனையை அடைந்து, நீராடியபின், விரும்பி அன்னத்தை அருந்துமாறு, கற்புடைய புனிதவதியாரும் அன்போடு முறைப்படி உபசரித்து உண்பிப்பாராயினர். இனிய அன்னத்தை இனிய கறியமுதுகளுடன் முறைப்படி பரிமாறிய பின்பு பரமதத்தர் தம் அகத்தினின் முன்னே வைப்பித்த நல்ல மதுரமாகிய மாங்கனிகள் இரண்டில் இருந்த ஓர் பழத்தை, அக்கோதையாரும் கொண்டுவந்து பாத்திரத்திற் பரிமாறினார். மனைவியார் கலத்திற் படைத்த மிக்க மதுரமுள்ள அந்த பழத்தை உண்டு, அதன் இனிய சுவையினால் திருப்தியடையாமல், அப்பரமதத்தர், இன்னும் இப்படிப்பட்டதொரு பழம் இருக்கின்றதே; அதனையுங் கொண்டுவந்து பரிமாறுக, என்று சொன்னார். அதுகேட்ட மனைவியார், அதைக்கொண்டு வந்து கொடுக்கப் போகிறவர்போல் அவ்விடத்தினின்று போனார்; போன அவ்விடத்தில் நின்றுகொண்டு வருத்தப்படுகின்றவரானார். கிடைத்தற்கு அரிய மற்றொரு பழத்துக்கு அங்கு அப்பொழுது என்ன செய்வார்? மெய்ம்மறந்தவராய், 'ஆபத்து நேரிட்ட காலத்தில் நினைத்தால் அப்போதே வந்து அநுக்கிரகஞ் செய்கின்றவனன்றோ பரமசிவன்?, என்று அவருடைய திருவடிகளைத் தம்முடைய மனத்திற் பொருந்தவைத்துத் தியானஞ் செய்தார். உடனே அவரது திருவருளால்

அப்புனிதவதியாரது கையினிடத்தில் முன்னைய வற்றிலும் மிக்க மதுரமுடையதொரு மாம்பழம் வந்திருந்தது. அப்பெண்மணி, அப்பழத்தை, பரமசிவனது திருவருளைக் குறித்து அகமிகவுருகி, உடனே கொண்டுவந்து மகிழ்ந்து பரிமாறலும், பரமதத்தர் அதனை உண்டு, அதிற்பொருந்திய சுவை தேவாமிருதத்தினும் சிறந்திருப்பதனால் 'இது முன்னே நான் கொடுத்தனுப்பிய மாம்பழமன்று, மூவுலகங்களிலும் பெறுதற்கு அரியது; இதை நீ பெற்றது வேறெவ்விடத்தில்?' என்று மனைவியைக் கேட்டார். அவ்வார்த்தையைக் கேட்டதும், புனிதவதியார், சிவபிரான் அளித்தருளிய சிறந்த பொருளை வெளிப்படுத்தப்படுவதன்றென்று தாம் கருதியதனால் அதைச் சொல்ல மாட்டாதவராகியும், பழகிய கற்பினுடைய வழியினால் கணவரது வார்த்தையைப் பொருந்திருத்தல் மெய்யெழியன்றென்று எண்ணியதனால் சொல்லாது மறைக்கமாட்டாதவராகியும், 'இருதலைக் கொள்ளியின் இடையிலே அகப்பட்ட எறும்பே போல, வருந்தினின்றார். சிறிதுபொழுது சிந்தித்து இறுதியாக, செய்தபடி சொல்வதே கடமையென்று துணியும் சிந்தையை உடையவராய், பரமசிவனது திருவடிகளை மனத்தில் நனைப்பதியும்படி வணங்கித் தியானம் செய்து, 'கிடைத்தற்கரிய இக்கனியை அளித்தவர் யார்?' என்று வினவும் கணவர்க்குப் புனிதவதியார் நிகழ்ந்த விதத்தைச் சொன்னார். பரமசிவனது திருவருளாற் கிடைத்ததென்பதைக் கேட்ட பரமதத்தர், அதனை நம்பாதவராகி, மனைவியாரை நோக்கி, 'இது சிவபிரானது திருவருளாற் கிடைத்ததாயின், இன்னும் ஒரு குற்றமற்ற மாங்கனியை அவருடைய அருளால் அழைத்து

அளிப்பாய், என்று சொன்னார். மனைவியார் அவ்விடத்தைவிட்டுப் போய்ப் பரமசிவனைத் துதித்து, 'இப்பொழுது இதனைத் தந்தருளீராயின். அடியேனது உரை பொய்யாய்விடும்,' என்று விண்ணப்பம் செய்தார். அப்பொழுது, சுவாமியினுடைய திருவருளாலே மற்றொரு மாம்பழம் அவர் கையில் வந்திருந்தது. அதை அப்பொழுதே புனிதவதியார் அப்பரமதத்தரது கையிற் கொடுக்க, அவர் அதிசயித்து வாங்கிக் கொண்டார். பின்பு, பரமதத்தர், தமது கையில் வந்திருந்த மாங்கனியைக் காணாதவராகி, மிக்க அச்சம் மேற்படுவதனால், உள்ளமும் உடலும் தடுமாற்றங்கொண்டு, புனிதவதியாரை வேறோர் தெய்வமென்று கருதினார்.

பிறகு பரமதத்தர் அவரை பிரியும் துணிவை மேற்கொண்டு, தமது கருத்தை யாருக்கும் வெளிப்படுத்தாதவராய், மனைவியாரோடு சம்பந்தமில்லாமல் வாழுங்காலத்தில், புனிதவதியாரை விட்டுவிடவே எண்ணமுடையராகக் கொண்டு, அதற்குத் தகுந்த முயற்சியைச் செய்பவரானார். அதனால் பரமதத்தர், 'கடலின்மேற் செல்கின்ற மரக்கலத்தைக் கருவியாகக் கொண்டு போய், மிக்க திரவியத்தைத் தேடிக்கொண்டு வருவேன்,' என்று சொல்ல' உறவினராகிய பல வணிகர்கள் ஓர் மரக்கலஞ் செய்வித்தார்கள். செய்வித்த மரக்கலத்தை ஓட்டுதல் முதலிய தொழிலுக்கு வேண்டிய மாலுமிகள் முதலியவர்களோடு தாஞ்செல்ல நினைத்த தீவாந்தரங்களில் விரும்பப்படுகின்ற அரும்பண்டங்களைத் தம் நாட்டில் எளிதிற் கிடைப்பனவற்றை மரக்கலத்தில் நிரம்ப ஏற்றி, க்ஷேமமாகப்

போய்ச்சேர வேண்டுமென்று சமுத்திர ராஜனாகிய
வருணபகவானைத் தொழுது கொண்டு, தலைவராகிய
பரமதத்த வர்த்தகரும் ஓர் சுபதினத்திற் கப்பலேறி,
கடலின் மேற் சென்றார்; கடலிற் கப்பலை நடத்தித்
தாம்போக வேண்டுமென்று கருதிய தேசத்தில் உத்
தேசித்தபடி கிரமமாக விரைவிற் பாய்ச் சேர்ந்து
அங்கு, தாம் கொண்டுபோன சரக்குகளைக் கொடுத்
துத் தம் நாட்டில் அருமையாயிருக்கின்ற அளவில்லாத
பல வகையுள்ள பண்டங்களைப்பெற்று இடையிற் சில,
நாள்கள் நீங்க, மீண்டும் அந்த மரக்கலத்தில் ஏறி,
பாண்டிநாட்டில் ஒரு நகரத்தில் வந்து சேர்ந்தார்.

அந்நகரிற் குடியேறியவர், தாம் கொண்டுவந்த
அளவில்லாத பல சரக்குகளால் வர்த்தகஞ் செய்து
சம்பாதித்த ஒப்பற்ற மிக்க திரவியத்தை யெல்லாம்
ஓரிடத்தில் வட்டியினால் பெருகும்படி செய்து வைத்து,
அவ்வூரார் விரும்பி மகிழ்ந்து புகழ, ஒரு வைசியன்
பெற்ற அழகமைந்த ஒரு கன்னிகையைச் சிறப்புற
மணஞ்செய்து கொண்டார்.

அங்ஙனம் கலியாணஞ் செய்துகொண்டு, முன்பு
தாம் விவாகஞ் செய்துகொண்ட தெய்வப் பெண்போ
ன்ற புனிதவதியாரிடத்தில் நடந்த இரகசியத்தை ஒரி
டத்திலும் வெளிப்படுத்தாமல் அடக்கிய மனத்தோடு
இல்லற முறைமையில் தவறாமலிருந்து, அகமலர்ச்சி
யும் முகமலர்ச்சியும் பெற்று வாழும் நாளில், பழைய
அந்நகரிலிருக்கின்ற சிறந்த பிரபல வர்த்தகர்களோடு
மிக்க நிதிகட்குத் தலைவனாகிய குபேரன் போலப்
பெற்ற செல்வத்தாற் சிறப்பு மிகுந்து கடலிற் கப்பல்

களை வியாபாரத்துக்குச் செலுத்துவதனால் பிராக்கியாதி பெற்ற அப்பரமதத்தர், தமது இரண்டாம் மனைவியிடமாகப் பூங்கொடியை யொத்த ஒரு பெண் குழந்தையை அருமையாகப் பெற்றார். இவர் மகளைப் பெற்றபின், அதற்குச் செய்ய வேண்டிய மங்களகரமான காரியத்தைச் செய்து, தாம் முன்பு கூடி வாழ்தற்கு அஞ்சிவிட்ட ஒப்பற்ற பெருமை பொருந்திய மனைவியாராகிய புனிதவதியாரைச் சம்பந்தமில்லாதிருக்கும்படி நினைத்து, எல்லாராலும் தொழப்படும் தெய்வகுலத்தில் வந்தவரென்று கருதி, நாமகரணஞ் செய்கின்ற காலத்தில் வேண்டிய சடங்குகளைச் சிறப்புறச்செய்து, அவருடைய புனிதவதியாரென்கிற திருநாமத்தையே தாம் அன்பு வைத்த அப்பெண் குழந்தைக்கு இட்டு, இந்நகரத்தில் இங்ஙனம் இல்லற வாழ்க்கை நிலையை அடைந்திருந்தார்.

இப்பால், காரைக்காலில் வாழ்கிற வணிகராகுந் தமக்கு நிகரில்லாத செல்வத்தையுடைய தனதத்தனாரது திருமகளாராகிய புனிதவதியாரும், உறுதியான கற்பொழுக்கத்துடன் இல்லறத்தை வழுவாது விரும்பி நடத்திக்கொண்டு வந்தார். மிக்க திரவிய லாபத்தின் பொருட்டுக் கடலிற் கப்பலின் மேற் சென்ற பரமதத்தர் பாண்டிய நாட்டில் ஒரு பெரிய நகரத்திற் சேர்ந்து அளவில்லாத மிக்க செல்வத்தை விருத்தி செய்து கொண்டு இனிமையாக வாழ்கின்றாரென்று புனிதவதியாருடைய சுற்றத்தார் கேள்வியுற்றார்கள். அந்தச் சொல்லைக் கேட்டவுடனே, புனிதவதியாருடைய உறவினரும், தமக்குற்ற உறவினர் சிலரைப் பரமதத்தரிடத்து அனுப்பி, அவரது நிலையைச்

கேட்டுணர்ந்து, பனைத்திற் கலகே கொண்டவராகி, அவர் இருக்குமிடத்திற்குப் புனிதவதியாரைத் தாமே கொண்டுபோய் விடவேண்டுமென்று நிச்சயித்தார்கள்; உயர்ந்த நவரத்தினங்கள் பதிக்க பல்லக்கில், அழகிய அன்னநடையுடையவரும், சாயலில் மயில் போன்றவருமாகிய புனிதவதியாரை, ஒப்பற்ற திருமகள் என்று கண்டோர் சொல்லும்படி ஏற்றி, அழகிய வடக்கினைத் தாண்டி, அன்புற்ற சுற்றத்தாரும் மாதர்கள் பலரும் சூழ்ந்துவர, நெடுந்தூரம் நடந்து சென்றார்கள்; இங்ஙனம் வழிப்பிரயாணத்தில் சில நாள்கள் கழியப்போய், பாண்டிய நாட்டை யடைந்து பரமதத்தர் வாழ்ந்திருக்கின்ற பெரிய நகரத்திற் கருகில் வந்து முதல் மனைவியாராகிய புனிதவதியாரை அழைத்துக்கொண்டு வந்து சேர்ந்த செய்தியை, அவருடைய கணவராகிய பரமதத்தர்க்குத் தெரிவி முன்னே போகும்படி ஆள் அனுப்பினார்கள்.

புனிதவதியார் வந்தடைந்த செய்தியைக் கேட்டவுடனே, பரமதத்தரும் மனத்தில் அச்சங்கொண்டு, பின்பு மணம் புரிந்துகொண்ட இரண்டாம் மனைவியையும் அழைத்துக்கொண்டு, அவளிடம் பெற்ற பெண் குழந்தையோடும் விரைவிற் புனிதவதியாரிடத்தில் வந்தார். அவர் தாம் அந்த மனைவியோடும், தளர்ந்த நடையையுடைய பெண் குழந்தையோடும் புனிதவதியாருடைய பாதத்தில் விநயத்தோடு தாழ்ந்து, 'அடியேன் உமது அருளால் வாழ்கின்றேன்; இந்த இளைய பெண்குழந்தைக்கும் பத்தியினால் உம்முடைய பெயரையே இட்டேன்,' என்று சொல்லிக் கொண்டு விழுந்து சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்தார். கணவர் தம்மை

வணங்கக்கண்ட அழகிய பூங்கொடிபோன்ற புனிதவதியாரும், கூடவந்த சுற்றத்தார்களிடத்திலே அச்சத்தோடு ஒதுங்கி நிற்க, அதனைக் கண்டுணர்ந்த உறவினர் வெட்கிப் பரமதத்தனைப் பார்த்து, 'நீர் உம்மனைவியை வணங்குவதென்ன? என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், அவர்களை நோக்கி, 'இவர் மானுடப் பெண்ணல்லர்; பெருஞ் சிறப்பமைந்த தெய்வப் பெண்ணாதலை நான் அறிந்துகொண்டு இவரைப் பிரிந்தபின் இரண்டாம் மனைவியிடத்திற் பெற்ற இந்தப் பெண்மகவிற்கு, இவரைத் தெய்வமாக நினைத்ததனால், இவரது பெயரையே சூட்டினேன்; ஆகலால், நீங்களும் இவரது பொற்பாதங்களைப் பணிந்து துதித்தலைச் செய்யுங்கள் என்று உறுதிமொழி யுரைத்தார். அப்போது, புனிதவதியார், 'இப்பொழுது இவர் குறித்த கொள்கை இதுவாயிருக்கின்றது; இனி, இவர்க்காகத் தாங்கிக் கொண்டிருந்த அழகமைந்த தசைப்பொதியாகிய உடலை இங்கே கழித்து, அங்கே தேவரீரிட ந்து நின்று தேவரீரது திருவடிகளைத் துதிக்கின்ற பேய்வடிவை அடியேனுக்கு அன்புறத் தந்தருளல் வேண்டும்' என்று, பரமசிவனைக் குறித்து வேண்டி நின்றார்; அந்தக் கணத்திலேயே, கடவுளுடைய திருவருளினாலே, முத்திநிலையைத் தரும் தத்துவ ஞானம் மிகுதியாகத் தோன்ற, தாம் விரும்பிய வரத்தை அடைவாராகி, தேகத்தில் அழகு தோன்ற இருந்த மாம்சம் முழுவதையும் உதறிவிட்டு, எலும்புடம்பேயாக, விண்ணுலகமும் மண்ணுலகமும் மற்றுமெல்லா வுலகமும் வணங்குகின்ற பேய்வடிவமானார். அப்பொழுது, எங்கும் மலர் மழை பொழிந்தது; தேவ துந்துபிகளுடைய நாதம் உலகமெல்லாம் நிறைந்து

விம்மிற்று ; தேவரும் முனிவரும் கொண்டாடினார்கள்; பிரபஞ்சமெல்லாம் ஆவேசத்தால் கைதட்டிக் கொக்கரித்துக் கூத்தாடின. முன்னே நின்று அது கண்ட அவளுடைய பல சுற்றத்தாரும், புனிதவதியாரைத் தொழுதுகொண்டு அஞ்சி நீங்கிப் போய் விட்டார்கள்.

புனிதவதியார் தமக்குச் சிவபெருமானுடைய திருவருளினாலே உண்டாகி வளர்ந்த தத்துவ ஞானத்தினது சம்பந்தத்தால் ஒப்பற்ற ஒரு தன்மையையுடைய பரமசிவனைக் குறித்து அற்புதத் திருவந்தாதி என்னும் ஓர் பிரபந்தத்தைத் திருவாய் மலர்ந்தருளபவராகி, 'அழகமைந்த சிவந்த கடவுளுடைய திருவடித் தாமரைகளைத் துதிக்கின்ற நல்ல அடியார் கூட்டத்தில் நான் அடியேனாயினேன்,' என்று விருப்புப் பாடி. சீருற்ற திருவிரட்டைமணிமாலையையும் *தொடங்கிப் பாடி, பரமஞானம் பொருந்தி பேண்மேலும் பெருக திரிபுர மெரித்த விரிசடைப் பெரியோனான பரமசிவன் எழுந்தருளியிருக்கிற வெள்ளிமயமான பெரிய திருக் கைலாசகிரிக்குப் போக விரும்பி, தமக்கு வாய்த்த பெரிய திருவருள் தம்முன் மிகுதியாக நின்று துணை செய்ய வழிநடக்கத் தொடங்கினார்.

அவர் வடிவத்தைப் பார்த்தவர்கள் ஆச்சரியப் பட்டு அஞ்சி அப்பால் நீங்கி ஓடுவார்கள். புனிதவதி

---

* இரட்டைமணி மாலை - ஓர் பிரபந்தம் ; அது முறையானே கலித்துறையும் வெண்பாவுமாக இருபது பாடல் அந்தாதித் தொடையால் வருவது.

யார், தாம் பெற்றுக்கொண்டதாகிய ஒரு பேயுருத்தினது தன்மை இருக்கின்றபடியைப் பிறர் சொல்லக் கேட்டு இந்திரன் முதலிய தேவர்களுக்குந் தலைவராகிய பரமசிவனார் என்னை அறிவாராகில், உண்மைத் தன்மை அறியாத எட்டுத்திக்கிலுமிருக்கும் மிருகங்கள் போன்ற ஜனங்களுக்கு நான் எந்த வுருவமாக இருந்தாலென்ன?' என்று சொல்வாரானார். அவர் வடதிசையிலுள்ள நாடுகளெல்லாம் மனோவேகத்திலும் மிகுந்த வேகத்தோடு கடந்து சென்று கடந்து, பரமசிவனெழுந்தருளியுள்ள அந்த ஸ்ரீ கைலாசகிரியின் பக்கத்தை அடைந்து, அங்கு காலினால் நடக்கலாகாதென்று தகுதியன்றென்று ஒழிந்து, பூமியின் மேல் தலையால் நடந்துபோனார்.

அங்ஙனம் தலையினால் நடந்துசென்று, சங்கரமூர்த்தி எழுந்தருளியிருந்த கைலாசகிரியின் மேல் மனமகிழ்ச்சியினாலே அன்பு பொங்க ஏறும் போது, பரமசிவனது வாமபாகத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற பார்வதிதேவி திருக்கண்களால் அதைக் கண்டனள், அம்பிகையம்மை தம் திருவுள்ளத்தில் ஆச்சரியமடைந்தருளி, தமது காதலரை நோக்கி வணங்கி நின்று, 'எம்பெருமானே! இங்கே தலையினால் நடந்து ஏறி வருகின்ற எலும்புடம்பையுடையவரது அன்பின் மகிமை இருந்தபடி என்னே!' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அப்பொழுது பார்வதிதேவியார்க்குப் பரமசிவன் திருவாய்மலர்ந்தருளிச்செய்வாரானார்: 'உமையே! இங்கே வருகின்ற இவர் நம்மைத் துதிக்கின்ற அம்மையென்று அறி. இவள் இந்தப் பெருமைபொருந்திய வடிவத்தையும் நம்மை வேண்டிப் பெற்றனள்' என்று, பின்பு, புனிதவதியார் அருகில் வந்தடைய, அவரை

அருளுற நோக்கி, உலகமெல்லாம் உய்யும்பொருட்டு, 'அம்மையே!' என்கிற செம்மையாகிய ஒரு திருமொழியை அருளிச்செய்து அழைத்தருளினார். இறைவன் அம்மையே யென்றழைத்தருள, புனிதவதியார் அதை கேட்டுப் பரமசிவனை அப்பா! என்று சொல்லிக்கொண்டு, திருவடிகளில் தண்டம்போல் விழுந்து நமஸ்கரித்தார்.

அங்ஙனம் வணங்கி யெழுந்த புனிதவதியாரைப் பரமசிவனும் அருளினால் நோக்கிப் பார்த்து, 'நம்மிடத்தில் இங்கு இப்பொழுது வேண்டும் வரம் யாது?' என்று வினவியருளினார். அதற்குப் புனிதவதியார் வணங்கிநின்று சொல்லத் தொடங்கினார்: அறியாத பேரின்பமாகிய அன்பை விரும்பி வேண்டி, பின்னும் வேண்டுகின்றவா, இனிப்பிறவாமை வேண்டும்; மீண்டும் பிறப்புண்டாயினும், தேவரீரை எக்காலத்தும் மறவாமை வேண்டும்; இன்னும் மூர்த்தருத்தமரியே! தேவரீர் திருநடனஞ்செய்தருளும் போது தேவரீருடைய திருவடியின்கீழ் அடியேன் ஆனந்தத்தை யுடையேனாகித் தேவரீரைப் பாடிக்கொண்டிருத்தல் வேண்டும், என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார்.

தம்மைத் துதிக்கும் அடியார்க்கும் ஆச்சிரயமாய் நிற்கும் பரமசிவன், புனிதவதியாருக்கு அவை பொருந்தும்படி அருள்புரிந்து, 'தென்றிசையில் நாம் நின்றுநீடூழி வாழ்கின்ற வயல்சூழ்ந்த பழைய ஸ்தலமாய் விளங்காநின்ற திருவாலங்காட்டில் நாம் ஆடுகின்ற திருநடனத்தையும் நீ தரிசித்துப் பேரானந்தத்தையுற்று, எப்போதும் நம்மைப் பாடிக்கொண்டிரு' என்று அருளிச் செய்தார். அவ்வாறு ஸ்வாமியினால்

அருள்செய்யப்பெற்ற புனிதவதியம்மையும், செம்மையாகிய வேதத்தின் மெய்ப்பொருளான சிவபிரானை வணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டு சென்று, சொல்லுதற்கு அரிய பெருமை பொருந்திய அன்பினால், திருவாலங்காடென்னும் அத்திருப்பதியைத் தலையினால் நடந்து சென்று சேர்ந்தார்: அத்திருவாலங்காட்டில் அண்டத்தை அளாவும்படி உயர்ந்து சிவபிரான் திருநடனமாடுகின்ற திருக்கோலத்தைக் கண்டபொழுது, "கொங்கை திரங்கி" என்று அடிதொடங்கி, மூத்த திருப்பதிகத்தை ஈசுவரனைக் குறித்துப் பாடி, திருநடனத்தைத் துதித்து இருக்குங்கால், பரமசிவனது திருக்கூத்தை முன்னின்று வணங்குகின்ற அன்பு மிக்க பேராவலானது மனத்தில் எழுந்து மேன்மேலும் ஓங்கஅதிசயமடைந்த, "எட்டியிலவம் ஈகை" என்று அடிதொடங்கி, கொட்டமுழவை குழகனிடம் என்று திருபதிகம் பாடினார்.

ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத பரமசிவனார் அம்மையேயென்று இனிய திருவாக்குப் பெருகும் அருள் செய்யப்பெற்றவரும், அவர் அருளால் விளங்குகின்ற திருநடஞ்செய்கின்ற சமயத்தில் முனைமுனைறு இசைபாடுகின்றவரும், திருத்தாண்டவத்தில் அசைவாமியினுடைய தூக்கியருளுந் திருவடியின் கீழ் எக்காலத்திலும் சிவானந்தத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிருப்பவருமாகிய புனிதவதியாரைம் பொருந்திய மிக்க புகழைத் துதித்தல் எவரிவிற்கு அளவாவது?

முற்றிற்று.

Printed at the Manicka Vilisam Press.

மோசம் போகவேண்டாம் !

மூக்கைக் கெடுக்கவேண்டாம் !!

காரம், நிறம், குணம், மணம் நான்கும் ஒருங்கே யமைந்ததும், பல வருடங்களாக தென்னிந்தியாவில் முன்னிலையில் நிற்பதுமான

ஸ்ரீ அம்பாள்

பட்டணம் பொடியையே

ஒவ்வொருவரும் வாங்கி

உபயோகப் படுத்துங்கள்.

போலிப் பொடிகளையும், போலி விளம்பரங்களையும் கண்டு ஏமாறவேண்டாம்.

28 வருட காலமாய் ஸ்ரீ அம்பாள் கம்பெனி பொடி பெயர்பெற்று உலாவிவருகிறது. எங்கள் வியாபாரிகளிடம் எங்கள் கம்பெனி சக்கரம் ரிஜிஸ்டர் டிரேட் மார்க்கு மூக்குத்தூள் கிடைக்கும். நண்பர்களே ஒருமுறை எங்கள் மூக்குத்தூளை வாங்கி பரீக்ஷியுங்கள். குணத்தை நாங்கள் சொல்லாமலே தெரிந்து கொள்ளுவீர்கள். ஒவ்வொரு டின்களிலும் $\frac{1}{8}$ வீசை முதல் 1 வீசை வரையிலுள்ள டின்களில் எங்கள் ரிஜிஸ்டர் டிரேட்மார்க்கு இல்லாத பொடி டின்கள் எங்கள் கம்பெனி பொடி அல்ல என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

ஸ்ரீ அம்பாள் அண்டு கோ.,

பொடி வியாபாரம்,

தபால் பெட்டி நெ. 3, மதறாஸ்.